

Mana

Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Well
no

Nr. 313

2018. gada oktobris

Bezmaksas

*Es vēlēšu Tev rāsas lāsi,
Kas rītausmā kā dimants mirdz -
Tur varavīksni saglabāsi,
Caur puteņiem kad bridīs sirds.
Cerību vēju, matus kas jauc,
Kurš aicina vienmēr sev līdz.
Un ilgu ziedu, uzplaukt kam ļauts,
Pat ja salnu tas noglāstīts.
Es vēlēšu, lai saules stari
Priekā iekrāso ik dienu;
Lai zvaigžņu mirgā atrast vari
Lai limes sapņu pavedienu.
/Sandra Grīnberga/*

*Sirsnīgi sveicam
oktobra jubilārus!*

Cilvēki dažkārt mēdz turēties pie savas taisnības un nelaist to vaļā pat tad, ja tā tomēr izrādās kļūdaina.

„Tu esi nelietis!” vieni saka. „Tu esi tik jauks!” citi saka. Viens un tas pats cilvēks dažādos toņos rādās. Kas vienam draugs, citam ienaidnieks. Kas vienam ienaidnieks, citam draugs. Bet bieži vien šķiet, ja ienaidnieks, tad tas cilvēks ir absolūtais nelietis „no savas puses”... Ja tā tiešām būtu, tad pilnīgi visiem uz šīs planētas viņš tāds arī rādītos – pilnīgs un absolūts... nelietis... Taču tas ir pārspilējums. Nav uz pasaules absolūto ļaundaru, jo katram ļaundarim ir arī kāds, kuru viņš mīl vai ir mīlējis...

Ļoti reti ir zināms katra individuālālais stāsts – kāpēc viņš ir tāds un ne citāds. Bieži vien notiek automātiska, it kā ieprogrammēta dalīšana: tas labs, tas slikts, tas tāds un šitāds. Tik ļoti automātiska, ka bez īpašām šaubām

ar absolūtu uzticēšanos savām... sajūtām vai pirmajām domām, kas ieskrien prātā. Un cik gan ļoti tic pirmajam iespaidam, kurš arī mēdz būt kļūdainis! Vieglākais ceļš ir nomarkēt, uzlikt zīmogu un neiedziļināties, jo iedziļināšanās vienmēr prasa lielu piepūli. Izpratne tāpat.

Pasaules informatīvā telpa lielākoties balstās uz viegli saprotamiem marķējumiem – uz „patīk” un „nepatīk”. Lai precīzāk pārdotu, ir jārada tās „patikšanas tonis”. Lai iepatiktos citiem, ir jāsmaida un jābūt jaukam. Un pat sociālajos tīklos viss balstās uz „patīk”, „nepatīk” zīmītēm. Straujajā pasaulē nav laika tik ļoti iedziļināties. Daži pat apgalvo, ka tas ir lieki.

Pieņemot otru tādu, kāds viņš ir, faktiski neiespējami, jo viņam ir jābūt saskaņā ar „manām gaidām”, „manu pasaules redzējumu”, „pēc mana prāta”. Tur arī lielākais strīdu un nesaskaņu ie-

mesls – turēšanās pie savas taisnības, citu domas ignorējot.

Bet viens pasauli redz tā, cits tā, cits vēl kaut kā. Kura tad no tām ir visīstākā? Putns no augšas, kurmis no pazemes, zivs no ūdens... un tā tālāk... Arī redzamības leņķi ir tik dažādi. Dzīves apstākļi un situācijas.

Ja tā pavisam tieši paskatās, tad itin jebkurai lietai, vietai, parādībai, būtnei nāk līdzīgs savs konkrētais apraksts. Un šķiet, ka tas ir kā akmenī iekalts. Ikvienam ir savi labie un sliktie tēli. Draugi, ar ko būt kopā, un ienaidnieki, ar ko karot. Labie apstākļi un ne tik labie, tad vēl lomas, priekšstati, pārliecības.

Bet, ja paceļas augstu debesīs ar skatu no putna lidojuma – no turienes mēs visi kā mazi punktiņi izskatāmies un tik vienādi. Tuvumā ar savu seju, domām, pārliecību. Kurš skatu punkts ir tas īstākais?

Mareks Liepa

Mani iepriecina rudens

Rudens ir gadalaiks, kad daba briest mieram. Tas ir gada košākais un drūmākais laiks reizē. Šķiet, viss it kā sajauucas – ir iespēja izjust gan vasaru, gan ziemu vienlaikus. Es ar nepacietī-

bu gaidu rudens noskaņas savā lauku mājā, negaisu laiku, kad daba plosās, un ziemas miera vēsmas.

Man rudens asociējas ar pilnā plaukumā ziedošas pļavas smaržu, kuru sedz necaurredzams miglas plīvurs un tikko žuvusi rasa. Pagrabā guļ rokām lasītie kartupeļi, plauktus ieņēmušas ievārījuma burkas, bet sīpoli žūst buntītēs – šķūnī pie raupju dēļu sienām. Mājās visās māla vāzēs un vītos grozos kalst salmenes un limonijas. Rudens, manuprāt, ir īstākais sveču laiks, kad mēs lēnām sākam ilgoties pēc siltuma. Un siltuma cilvēkos. Mēs it kā atmaigstam un gribam būt blakus.

Vai zināt, kas rudenī ir pats labākais? Trako daba. Un tiešām trako. Debesīs mākoņi saskriern draudzēties, putni ķersta kukaiņus virs koku galotnēm. Negaisa laikā nedrīkstot zem kokiem stāvēt, bet zināt, ejiet pēc negaisa! Saelpot visu to svaigumu, brīvību un enerģiju, ko lietus izsitis no koku saknēm! Zeme ir pielietā un caur dūmaku elpo. Sajūta, it kā viss būtu sācis no jauna dzīvot. Un vajag iet, ļaut zālei

vēl reizi kutināt kājas un pieelpot visu rudeni tā, lai tirpiņas skrien.

Reizēm man patīk sēdēt pie atvērta loga, ēst pēdējās avenas ar siera krēmu un zināt, ka vasarai beigas. Vairs nebūs trīsdesmit grādu sešas stundas dienā, apdegusi āda un bezgaisa cilvēku pietriektās Rīgas ielās. Nāks viena, pavisam liela ziema. Nomierināsies satrauktie, un aizmigs nogurušie. Man ļoti patīk tumsa. Un ziemā tumsas ir pavisam daudz. Manī mostas guļošie tauriņi, un es parastas lietas daru pavisam citādāk. Cilvēkiem ir vairāk laika sev, tāpēc viņi tā kā laimīgi paliek, un laimīgus dara citus. Biežāk apciemo un samīļo, jo labi ir būt blakus un te. Silti dodot, būdami tālu, vienkārši esot, kad salst – atbalstīt, neesot blakus.

Rudens ir laiks, kad mēs gatavojamies mieram, aukstumam un tumsai. Ar sirdi sasmeļam krāsas un dabā briedušos vitamīnus. Man šī laika tuvošanās vienmēr iepriecina, jo zinu, ka gaidāmi pārķona negaisi, būs novākta raža un iestāsies tumsā tīts miers.

 Tinca Mūrniece

Bērnu vieglatlētikas festivāls

No 23. līdz 30. septembrim Latvijā ceturto gadu pēc kārtas notika Eiropas Sporta nedēļa. Tās ietvaros Madlienas vidusskolas 2. klases skolēni piedalījās Latvijas Vieglatlētikas savienības organizētajā Bērnu vieglatlētikas festivālā, kas notika 27. septembrī Daugavas stadionā, Rīgā.

Bērnu vieglatlētikas festivāls ir pir-

mais šāda veida vieglatlētikas pasākums jeb sporta svētki bērniem, kurā piedalījās gandrīz 200 bērnu (2. klases skolēni) no visas Latvijas – Rīgas, Bauskas, Daugavpils, Jelgavas, Krāslavas, Saldus, Kuldīgas un Valmieras, kā arī tika pārstāvēti Rēzeknes, Ogres un Nīcas novadi. Kopā ar bērniem iesildījās un aktivitātēs piedalījās arī program-

mas „Bērnu vieglatlētika” vēstneši – šķēpmetēja Līna Mūze un trīssoļlēcējs Elvijs Misāns. Pasākumu atbalstīja un par dāvanām dalībniekiem rūpējās SIA „Maxima Latvija”. Paldies bērnu vecākiem par atbalstu un līdzī jušanu!

 Rita Pučekaite

Sportiskais septembris „Taurenītī”

Pam, param, param, pam, pam!
Šodien visi sportojam!
Sporta dienā visi ņipri,
Skaisti, vareni un stipri.
Pam, param, param, pam, pam!
Lai ir slava sportiņam!

Šogad „Olimpiskā diena 2018” devīze Latvijā ir „Teniss vieno!”, jo tā veltīta Olimpiskā sporta veida tenisa popularizēšanai. Olimpiskajā dienā PII „Taurenītis” bērni un pieaugušie vienmēr piedalās ar prieku un gūst pozitīvas emocijas. Tāpat kā visās Olimpiskās norises vietās, arī „Taurenītī” 21. septembra rītā plkst. 9.50 visi dalībnieki pulcējās sporta laukumā. Uz Olimpiskās dienas pasākumu bija ieradies arī suns Funs (sporta skolotāja Aelita Lazdiņa), kurš kopā ar iestādes vadītāju Ingrīdu Mārtiņu demonstrēja bērniem, kā ir jāspēlē teniss. Pēc kārtīgas tenisa saspēles dienas galveno daļu iesākām ar rīta vingrošanu, kuras mērķis ir dalībniekus pamodināt un sagatavot turpmākās dienas aktivitātēm, kā arī atgādināt par pareizi veiktu rīta vingrošanu kā ļoti svarīgu ikdienas sastāvdaļu. Fiziskās aktivitātes ir nepieciešamas labai pašsajūtai, veselības un fiziskā spēka saglabāšanai. Pat vienkāršām kustībām ir labvēlīga ietekme uz organismu gan fiziskā, gan garīgā līmenī.

Pēc vingrošanas suns Funs aicināja bērnus piedalīties daudzveidīgās stafetēs. Te bija iespēja parādīt gan veiklību, gan izveicību, gan pacietību. Stafetē „Priecīgās tenisa bumbiņas” bija iespēja parādīt savu veiklību tenisa bumbiņu salikšanā uz konusiem, savukārt stafetē „Trāpi grozā” tenisa bumbiņa bija jāpārnes no viena trauka

uz otru, sava precizitāte bija jāparāda tenisa bumbiņas vadīšanā ar tenisa raketi cauri vārtiņiem stafetē „Ātrā bumbiņa”, bērni savu ātrumu varēja parādīt stafetē „Zibenīgā raķete”, kur bumba bija jānogādā, draugam skrienot starp konusiem, bet stafetē „Kas maisiņā” nepieciešama precizitāte maisiņa satura – tenisa bumbiņu – izbēršanai aplī. Mazāko grupu bērni darbojās ar krāsainajām bumbiņām – tās bija jāsašķiro pa krāsainajiem vingrošanas apliem; bumbiņu pārvietošana no viena groza uz citu. Visi mazuliši ļoti aktīvi darbojās ar bumbiņām. Katrs bērns, kurš piedalījās, saņēma Starptautiskās Olimpiskās komitejas sertifikātu un hanteles, kā arī medaļas, kuras bija sarūpējis suns Funs. Kopīgā darbības radīja bērniem un pieaugušajiem prieku un pozitīvas emocijas. Arī dabas māte mūs šajā dienā lutināja ar ļoti siltu un jauku laiku!

Esam iesākuši aktīvi pirmo mācību mēnesi. Mērķis ir neapstāties pie sa-

sniegtā un vienmēr doties uz priekšu! Tāpēc ar pilnu sparpu iesoļojām „Eiropas sporta nedēļā”, kura norisinās no 24. līdz 28. septembrim. Eiropas sporta nedēļas sauklis ir „Esi aktīvs!”. Tās mērķis ir veicināt sportošanu un fiziskās aktivitātes un radīt izpratni par to daudzajām priekšrocībām. Sportot tiek aicināts ikviens iedzīvotājs. Šajā nedēļā katru dienu „Taurenīša” bērni un pieaugušie mācījās rotaļas.

Pirmskolā tiek gādāts, lai bērni iemācītos latviskās tradīcijas un svētkus, tāpēc 28. septembrī plkst. 10.00 atzīmējam rudens saulgriežus – Miķeļus – bērnu dārza zālē. Ieskatoties Miķeļdienas laika zīmēs, zinātāji apgalvo, ka Miķeļdienas nozīmē ziemas sākumu, bet latvieši tos saista ar pēdējo plaujas dienu. Šajā dienā neko nevajag nest mājās, lai nenāk kukaiņi un graužēji. Šis ir arī veļu laika sākums. Miķeļos apgalvo, ka ziemas vērti tagad vaļā, tas nozīmē, ka no šīs dienas jau gaidāms, ka sāksies aukstāks laiks. Pie bērniem ciemos ieradās Miķelis (sporta skolotāja Aelita Lazdiņa), lai jautri nosvinētu rudens svētkus. Miķelis aicināja iet rotaļās, kuras apguva sporta nodarbībās šajā nedēļā, bija jāveic dažādi uzdevumi un stafetes. „Saulspuķes” un „Pīpenes” grupu bērni veica stafeti, kur ķirbītis bija jānogādā uz pagrabu, to velkot kastītē. Savukārt mazāko grupu „Zvaniņa”, „Vizbulītes” un „Pieneņītes” bērniem bija jāsašķiro un jāsaliek traukos burkāni, kartupeļi, bietes un sīpoli, kurus Miķeļa pagrabā peles bija sajaukušas.

Sportiskais septembris „Taurenīti”

Šogad visiem dārzos izauga laba kartupeļu raža. Bija uzdevums bērniem atnest vislielāko kartupeli uz bērnu dārzu, kurš izaudzis dārzā. Bērni kopā ar skolotājām veica izzinošo procesu par kartupeli. Visus atnestos kartupeļus grupās svēra, lai noteiktu, kurš ir smagākais. Pasākuma laikā uz zāli no grupām tika atnesti viens smagākais kartupelis. Pēc sportiskajām aktivitātēm

Miķelis gribēja kronēt Kartupeļu karali, bet, lai to izdarītu, vajadzēja kartupeļus atkal nosvērt un noteikt trīs vissmagākos. Pirmo vietu un Kartupeļa karaļa godu ieguva Kerijas Volkovičas atnestais kartupelis, kurš svēra 1,445 kg. Otrajā vietā Alises Volkovičas kartupelis – 1,036 kg. Trešajā vietā ierindojās Mārcis Miežis, viņa kartupelis svēra 0,820 kg. Arī bērni tika apbalvoti

ar medaļu par lielāko kartupeļu izaudzēšanu. Pasākuma noslēgumā katru grupu dāvanā saņēma medus trauku veselībai, kuru dāvināja Roņu ģimene. Sakām lielu paldies!

Rudens ir labākais laiks, lai visi ņemtu rudens vitamīnus ar āboliem, bumbieriem, dzērvenēm, brūklenēm.

VPII sporta skolotāja
Aelita Lazdiņa

Dzejas dienas pasākums 1.–5. klašu skolēniem

Septembris visā Latvijā ir dzejas mēnesis, kad notiek tikšanās ar rakstniekiem un dzejniekiem, kad skolas bērni nopietnāk pievēršas kāda autora daiļradei, lasa dzeju, sacer paši.

27. septembrī Madlienas vidusskolā notika Dzejas dienu pasākums. 7. klases skolniece Undīne Dzene iepazīstināja ar septembra jubilāri Inesi Zanderi. Kopīgi tika atvērta viņas dzejoļu grāmata „Iekšīņa un ārīņa”. Skolēni ieklausījās savu vienaudžu dzejoļu deklamācijā, lasīja pašu sacerētās rindas.

Grāmata „Iekšīņa un ārīņa” ir izdota 2002. gadā, saņēmusi vairākas literārās un grāmatu mākslas balvas, pēc šī krājuma veidots iestudējums Jaunajā Rīgas teātrī, ir izdots diska ar ierunātiem I. Zanderes dzejoļiem, daudzus priecē dziesmas ar dzejnieces vārdiem.

5. klases meitenes Nikola Markovska un Letīcija Elizabete Ekkerte nodziedāja dziesmu „Tu lasi” ar I. Zanderes vārdiem. Harijs Jānis Pluģis, Letīcija Elizabete Ekkerte, Nikola Markovska un Sofija Rudņika iepazīstināja

ja ar saviem sacerētajiem dzejoļiem un tēlojumiem par rudeni. Līga Irbīte un Marta Kļaviņa (1.kl.), Megija Ciniņa (2.kl.), Daniela Traine (3.kl.), Renārs Volkovičs, Terēza Elza Rone un Renārs Rainers Biezbārdis (4.kl.), Harijs Jānis Pluģis (5.kl.) deklamēja dažādus I. Zanderes dzejoļus. 5. klases skolēni

Letīcija Elizabete Ekkerte, Harijs Jānis Pluģis un Laura Leitāne veidoja paši savus burtu dzejoļus.

I. Zandere ir brīnišķīgo septiņu dažādu Lupatiņu dzīves epizožu atainotāja. Elizabete Mača (1.kl.), Patrīcija Anna Rone (2.kl.), Alise Streile (3.kl.), Alise Žurēviča (4.kl.) un Kristīne Povha (5.kl.) skatītājus iepazīstināja ar audumu bērniņiem – Zeķīti, Lakatiņu, Cimdiņu, Spilventiņu un gudro Kaķi.

Noslēgumā Lupatiņu vecmāmiņa (Edīte Lase) pastāstīja, kā bērniņā no rotaļām ar nelielām lupatiņām līdz pat šai dienai turpina ar tām spēlēties, darinot visskaistākos tērpus, un aicināja arī skolēnus to izmēģināt.

Dzejas dienu noskaņās pārējo klašu skolēni sacerēja jaukus dzejoliņus un pārdomu darbus par rudeni. Dzeja – tā ir dvēseles atklāsmē un sirds vārdi. Lai septembris iedvesmo rakstīt dzeju arī visa gada garumā!

Ieskats arhitektūras jomā

21. septembrī Madlienas vidusskolā viesojās jaunie arhitekti no Latvijas Arhitektu savienības, lai projekta „Skolēns. Pētnieks. Pilsētnieks” ietvaros vadītu nodarbību vidusskolēniem „Istaba parkā”. Sākumā jaunieši tika iepazīstināti ar pilsētas raksturu – darbīga un skaļa vai lēna un klusa, svaiga vai smacīga, harmoniska vai haotiska u.c. Tad skolēni tika sadalīti grupās, un to uzdevums bija iejusties arhitekta lomā un uzmodelēt mājokli izlozētai ģimenei, ņemot vērā katra ģimenes locekļa raksturu, intereses, vajadzības, savstarpējās attiecības. Katra grupa brīnišķīgi prezentēja savu pirmo izpildīto uzdevumu. Taču tad sekoja nākamais – pielāgot iedotos tīpašības vārdus atbilstošām sava izveidotā mājokļa zonām un, meklējot līdzības vai atšķirības, analizējot kopsakarības, pārnest mājokļa modeli uz pilsētvidi. Tā, piemēram, mājas dārzs kļuva par pilētas parku, dzīvojamā māja – par jauniešu centru, pagrabs – par cietumu utt. Ideju netrūka, arī smieklu un jautrības ne!

Ko par nodarbību domā jaunieši?

Tince Mūrniece: „Mums bija radoša iespēja gūt ieskatu arhitektūras jomā. Mēs tikām sadalīti grupās, un četru pieredzējušu un zinošu arhitektu vadībā plānojam dzīvesvietas mūsu izlozētajām ģimenēm. Katrā ģimenē bija vecāki, vecvecāki, pat vairāki bērni un mājdzīvnieki. Katrs ar savām interesēm, vajadzībām un vēlmēm. Mums bija jāmacās izdabāt visiem, izveidojot

zonējumu mājām, kurā visi spētu dzīvot un būtu apmierināti. Protams, tai bija jāizskatās labi un jāatrodas pareizi novietoti pret debespusēm.

Pēc šāda veida nodarbības ir radies pavisam cits priekšstats par arhitektūru un cilvēkiem, kas tajā darbojas. Nodarbība bija vien pāris stundu gara, taču informācijas bagāta un spēja sniegt daudz pieredzes un jaunu zināšanu. Mazā laika posmā mums bija jāiemācās domāt, pielāgoties un plānot, kā arī aptvert un izprast dažus arhitektūras jēdzienus. Noslēgumā arhitekti stāstīja par savu pieredzi un atbildēja uz mūsu uzdotajiem jautājumiem. Manuprāt, šī bija lieliska iespēja dzirdēt pieredzes stāstus un saņemt atbildes uz jautājumiem, jo dzīvē vērtīgākās atbildes spēj sniegt tie, kuri paši ar to ir

nodarbojušies.”

Annija Augšpule: „Tikšanās ar jauniem arhitektiem bija interesanta un man vēl nebijusi pieredze. Jau no paša sākuma sapratu, ka būs interesanti un saistoši. Man vienmēr ir licies, ka es nekad neko nespētu uzprojektēt pat sev pašai, kur nu vēl svešiniekiem ar noteiktām prasībām. Bija ļoti interesanti un arī nedaudz sarežģīti vienoties ar komandas biedriem par stāvu daudzumu, istabu izkārtojumu un telpu sadalījumu, jo katram bija savs viedoklis, tomēr rezultāts bija apmierinošs.”

Linda Streile: „Šī nodarbība bija ļoti veiksmīga, un katrs no mums varēja uzzināt kaut ko jaunu. Man nodarbība palīdzēja attīstīt sadarbības prasmes, uzlabot savstarpējo komunikāciju, kā arī attīstīja spēju argumentēt savu viedokli. Paldies par šo tikšanos! Noteikti vēl vajadzētu šādas nodarbības.”

Ance Ikaunieca: „Man vienmēr ļoti patīcis iepazīt dažādas profesijas, pat tad, ja neplānoju nākotnē to izvēlēties. Vienmēr ir licies, ka arhitekti tikai sēž pie galda un skicē. Nebiju iedomājusies, ka, projektējot mājokli, jāņem vērā pat tādas lietas kā regulārs ciemiņu skaits, mājinieku intereses utt. Protams, ļoti daudz kas atkarīgs no klienta materiālā stāvokļa, taču izrādās, ka arhitekti var ļaut vaļu savai iztēlei un „kāpt laukā no rāmjiem”. Tas mani ļoti ieinteresēja. Bija patīkami iepazīt šo profesiju, radoši darboties kopā ar arhitektiem. Ļoti labprāt ko tādu vēl atkārtotu.”

Ligita Ridūze

Dzejas dienu noskaņās

Ance Škutāne 11.kl.

Burts A

Adata apšuj atirušās apkakles,
Aita apēd apkaltušas avenes,
Astoņkājis atsien astoņas astes,
Apelsīns apskauj apaļu aprikozi.

Laura Leitāne, 5.a kl.

Burts S

Sandra sēž skolas solā.
Skolotāja saka Sandrai:
„Saule spoži spīd!”
Sandra skolotājai saka:
„Saule smaida Sarmai!”

Harijs Jānis Plūģis, 5.a kl.

Burts R

Rīta rīka, rudzu rīka,
Rupjmaizītes rīcieniņš.
Rijā rudzi rībināja –
Rudzu rauši rīdiņā.

Nikola Markovska, 5.a kl.

Burts P

Paskaties pasaulē plašajā,
Paskaties priecīgi,
Pasaki paldies!
Pasaule priecīgi paskatīsies pretī.

Leģīcija Elizabete Ekkerte, 5.a kl.

Rudens – krāsotājs

Nāk rudens pār laukiem
Ar krāsu paleti rokās.
Tas izkrāso mežus un pļavas,
Kas saules staros kā glezna top.

Tas nežēlo krāsas,
Tas krāso un krāso,
Lai rudens glezna
Tik bagāta top.

Tu stāvi un brīnies,
Cik apkārt ir skaisti,
Tu sajūsmā smaidi
Par rudeni daiļo.

Tas rudens ir viltnieks,
Tas pārsteigt mūs māc
Ar tik daudz krāsām
Kā brīnums tāds!

Leģīcija Elizabete Ekkerte, 5.a kl.

Daudzkrāsainais, daudzveidīgais rudens

Rudens. Sākumā tas ir lielisks, zeltains, saulains, tad skumji lietains, auksts. Rudenī ir skaisti. Koku lapotne nemitīgi mainās un tad nokrīt zemē, pārklājot to ar čaukstošu paklāju. Rudens vidus ir burvja siltuma sala, ko sauc par atvasaru. Viņa īpašais ornaments ir sudraba plāns mežģīņu tīkls, dzirkstošs katrā stūrī. Vēl zied gladiolas, asteres, dālijas, krizantēmas...

Sofija Rudņika, 5.a kl.

Zelta rudens

Daba ir pārvērtusies. Ir kļuvis vēsāks, lapas paliek krāsainākas. Vasara ir aizgājusi klusi, nemanāmi, un dabā iestājies rudens. Tas apglezno Latvijas mežus, laukus, pilsētas un cilvēku sirdis. Rudens ir viens no skaistākajiem gadalaikiem, kuru vislabāk var izbaudīt Siguldā, jo tur ir neaizmirstami skati, kas paveras, braucot ar panorāmas ratu. Izbaudīsim rudeni!

Nikola Markovska, 5.a kl.

Emīls Smīlskalns 11.kl.

Oskars Veļģurskis 9.kl.

Vasaras gaidas

Ak, skaistā vasara,
Mēs jau visi tevi gaidām.
Tad āboli būs.
Tad bumbieri būs.
Tad visiem būs labi.

Sandija Tobiase, 6.a kl.

Mana vasara

Ak, vasara, tu biji tik jauka un saulaina!
Tavi siltie saules stari,
Kas spīdēja manā istabā.
Tavi jaukie putniņi,
Kas čivināja, un stārķi,
Kas staigāja pa pļavu.
Paldies tev par visu skaisto!

Iluta Rubene, 6.a kl.

Klāt rudens

Kļavu lapas nokrīt uz takas,
Rudens nu beidzot ir klāt.
Stirnas satrauktas skrien,
Vasaru tās atpakaļ sauc.

Evelīna Liepiņa, 6.a kl.

Rudens atgriezies

Lapas birst un birst,
Lietus līst un līst.
Siltā vasara jau prom,
Rudens atkal atgriezies.

Evelīna Irbūte, 6.a kl.

Dzejas dienu noskaņās

Tāds sausums
Sakaltēs mūs!"
Mazais vardulēns, paslēpies ēnā,
Par karsto vasaru bēdā...
Kā pārsteigums mazs
Naktī lietutiņš siks,
Lai zālītei prieks
Un vardītei tiek!

Elīza Evelīna Fišere, 7. a kl.

Rudens

Rudens pienācis ir ātri,
Kokam lapas krāsojas sārta.
Jākāpj atkal skolas kalnā,
Jāliek plecos soma smagā.
Vai es kāda stipriniece?
Bet, ja gribu būt teicamniece,
Tad jānes smagās grāmatas,
Sporta tērps un burtnīcas.

Drīz jau klāt būs oktobris,
Vēl viens brīvlaiks nopelnīts,
Cerams, sniegs būs uzsnidzis –
Tas nu gan būs brīnums īsts!

Ieva Rābe, 7. a kl.

Ūdens meitene

Vārdiņš man ir Undīne,
Esmu ūdens meitene.
Patik dīķī peldēties,
Krustā telefonā kavēties.

Bet ir jāiet arī skolā,
Jāsēž sasodītā solā,
Jāklausās tur viss, ko saka,
Ja tā nedarīs – tad dzīve traka!

Undīne Dzene, 7. a kl.

Sandra Kārklīņa 11. kl.

Linda Streile 11. kl.

Rudens – pārmaiņas

Rudens, rudens,
Lietus līst,
Un vasara arī
Kavējas vēl.

No rīta ir auksts,
Pa dienu karsts.
Lapas jau krāsojas
Un krīt zemē.

Uz skolu nu bērni
Doties jau sāk,
Jaunas zināšanas gūt
Un tās papildināt.
Paula Trence, 6. a kl.

Rudens skaistums
Diena rudenī
Tik skaista kā ūdenī,
Apspīd tā krāsa,
Ko pasakās stāsta.

Justīne Mūrniece, 6. a kl.

Paula Kļaviņa 11. kl.

Skaitī līdz rudenim!

Viena, divas, trīs lapas lejā krīt,
Viens, divi, trīs – rudens līdz slīd.
Viens, divi, trīs putni barā lido,
Viena, divas, trīs dienas vienā mie-
rā rit.

Viens, divi, trīs gadalaiki rit,
Viena, divas, trīs lāses zemē krīt.
Viens, divi, trīs – saule spīdēt spīd,
Viens, divi, trīs – rīta rasa salst.

Amanda Grundane, 6. a kl.

Skola – tie ir bērni

Skola ir tikai ēka,
Kurā skan bērnu čalas.
Tur gaitēņi pilni prieka
Un bērnu, kas grib zināt ko jaunu.

*Marta Ramona Graudiņa,
6. a kl.*

Dzejolis par skolu

Ak, rudens atkal rotā mūs,
Skolas solā sūta mūs,
Atkal jāmacās būs mums,
Mājas darbi arī būs...

Ak, rudens atkal gaida mani,
Lapas rotā saules stari,
Skolas sols jau gaida mani,
Draugi jauni būs ar mani.

Jau atkal jauni draugi būs,
Jaunas blēņas prātā būs,
Smieklu deva priecēs mūs,
Jo skolas laiks ir ar mums.

Nauris Nutovcevs, 7. a kl.

Vardīte

Mazs vardulēns skumst:
Viņa pelķes vairs nav!
Visapkārt viss čaukst:
„Vai ilgi tā būs?

Madlienas ev.-lut. baznīca svin savu 580. jubileju

Izsenis Madlienas pagasta centrā slejas baznīca, kas vienmēr ir bijusi veldzes, garīguma un atbalsta sniedzēja ceļiniekiem, sasirgušajiem un lūdzējiem. Šodien dievnams ir kļuvis par mūsu dzīves ierastu sastāvdaļu. Vieni tajā iegriežas, citi ikdienā mēro ceļu garām, ik pa laikam paveroties augšup – ar klusu domu, cerību, vēlēšanos. Un tā jau 580 gadus. Tieši tik daudz kopā ar kristīgās draudzes locekļiem, pagasta iedzīvotājiem un vienkārši ticīgiem cilvēkiem atzīmējām š.g. 15.

septembrī, pulcējoties jubilejas svētku dievkalpojumā. Gandarījums par to, ka kopā ar mums svētku dievkalpojumu vadīja Viņa eminence arhibīskaps J. Vanags, kuram palīdzēja prāvests Dz. Laugalis un palīgmācītājs V. Cīrulis. Padevība, ticība, līdzcilvēku mīlestība ir tās vērtības, kuras savā sprediķī uzsvēra arhibīskaps. Tās palīdzējušas mūsu tautai saglabāt ticību un cerību gadsimtiem ilgi, saglabāt savu dievnamu, garīgumu un dot spēcīgumu cilvēkiem.

Dievkalpojuma laikā īpaši svinīgā atmosfērā arhibīskaps J. Vanags pasniedza Madlienas baznīcas draudzes vadītājam Rasmam Vērpējai ev.-lut. baznīcas apbalvojumu „Uzticības Vairogs”, ko piešķir par nopelniem draudzes un baznīcas labā. Par nopelniem uzskatāma ilgstoša uzticīga un uzcītīga kalpošana baznīcas un draudzes labā, priekšzīmīga un godīga pienākumu izpilde. Ikvienu kalpošana baznīcas, savas draudzes un sabiedrības garīgās izpausmes labā. Draudzes locekļi un klātesošie dalījās savā priekā par Rasmam Vērpējas pašai uzdevīgās kalpošanas augsto novērtējumu. Svētku sveicienam pievienojās arī Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs O. Atslē-

dziņš, kultūras nama vadītāja E. Ratmeistere, Madlienas vidusskolas direktors E. Viņķis, K. Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas direktore V. Ervalde u.c., vēlot spēku un enerģiju draudzei, kas kopj garīgumu tautā un apkārtnes cilvēku sirdīs. Svētku dalībniekiem bija lieliska iespēja noklausīties mākslinieces Evitas Zālītes koncertu un vērot izstādi par Madlienas baznīcas attīstību cauri gadsimtiem.

*Madlienas vidusskolas direktors
Edgars Viņķis*

Noslēdzies Madlienas veselības aplu skrējieni

Daudzi Madlienas iedzīvotāji piedalījās tradicionālajā skrējienā „Madlienas veselības aplī”, kas norisinājās no maija līdz oktobrim. Katru ceturtdienu – vai lietūs, vai karsta saule – 21

reizi mazie un lielie skrējēji pusstundu centās noskriet vairāk aplu katrs pēc savām spējām. Piedalījās 42 skrējēji, kuri sacentās četrās vecuma grupās – gan zēniem, gan meitenēm.

Jaunākā grupā: Monika Dehteviča – 225 apli, Sandija Liepa – 177 apli, Alise Žurēvica – 62 apli; Markus Masiulis – 150 apli, Otto Jaunozoliņš – 101 apli, Roberts Boreiko – 89 apli.

Vidējā grupā 2003.-2006.dz.g.: Iluta Rubene, Marta Graudiņa – 75 apli, Agnese Jēgere – 30 apli; Raivo Zanders – 97 apli, Elvis Dišereits – 45 apli, Dāvis Jākabsons – 25 apli.

Vecākā grupā labākais Ivars Dehtevičs – 110 apli.

Pieaugušo grupā sievietēm: Valentīna Malnača – 249 apli, Inga Galauska – 180 apli.

Tiksīmies nākamgad stadionā!

Madlienas vidusskolas sporta skolotājs Jevgēnijs Liepa

Meža dienu pasākums Madlienā

Ar Ogres novada domes deputāta komponista un vārdu autora Artūra Manguļa sacerēto dziesmu „Madlienas ozoli” 28. septembrī izskanēja 2018. gada Meža dienu reģionālais pasākums Madlienā, kas norisinājās Latvijas Pašvaldību savienības projektā „Pašvaldību labie darbi parkos Latvijas simtgadei”.

Pasākumam izvēlēta vieta ir īpaša: te aug 2004. gadā stādītā Latvijas pagastu ozolu audze. Gaidot Latvijas simtgadi, trīs hektārus lielais parks tiek paplašināts, papildināts ar vides objektiem un veidots par dabas un izziņāšanas parku tūristiem un skolē-

niem. Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdzīņš teic: „Šī vieta varētu ne tikai kļūt simboliska Latvijas laukiem, bet arī nest labumu jaunajai paaudzei.”

„Latvijas pagastu ozolu birzī” paredzēts ar vides objektu palīdzību un ozola stāstu simboliski savienot Latvijas dabā esošā ozola augšanas gaitu ar cilvēka dzīves gājuma galvenajiem cikliem. Parka apmeklētāji, dodoties pa ozolzīļu ceļu, varēs iepazīties ar ozolzīles dzimšanu, augšanu un ozola izmantošanu ikdienā. Projekta pirmajā kārtā jau izveidots īpašs bruģa un grants seguma celiņu tīkls, kas atgādi-

na ozola sakņu sistēmu, bet par mūsu tautas saknēm stāstīs vides objekti celiņu galos. Sakņu taka noslēgsies ozola stumbrā ar septiņiem ozolzīļu formas laukumiem, kuros ar vides objektu palīdzību tiks atainots kāds posms cilvēka dzīvē.

Septembra pēdējā darbdienā Meža dienu talcinieki šeit iestādīja dekoratīvos krūmiņus. Pašvaldību savienības vārdā palīdzīgu roku pielika LPS padomnieces Sniedze Sproģe un Ivita Peipiņa.

Gunta Klismeta, LPS Komunikācijas nodaļas redaktore

Avots: Latvijas pašvaldību savienība (www.lsp.lv)

Vēderdejām būt!

Šī austrumu dejas ir arī kā veselību veicinoša terapija.

Vēderdejas ir veselīga nodarbošanās. Sievietēm pieaug pašapziņa, uzlabojas garastāvoklis, pazūd depresīvas domas. Cilvēka stresa un dusmu bloki atrodas sprandu, plecu, mugurkaula un krustu zonās – vietās, kur nogulsņējas ik-

dienas pārdzīvojumi. Vēderdejās šīs ir aktīvās zonas, kuras aplojot, stiepjot un darbinot kā no ārpuses, tā ar iekšējiem muskuļiem – pārdzīvojumu slāņi zūd. Sieviete pārmaiņas nejut fiziski, taču psiholoģiski viņa jūtas labāk.

Dejojot uzlabojas sirdsdarbība un asinsrite, normalizējas asinsspiediens. Deju iedarbība tonizē un atbrīvo vēdera muskulatūru, padara elastīgāku un vingrāku mugurkaulu.

Vēderdejai raksturīgās kustības organismā sekmē vielmaiņas procesus un palīdz normalizēt vēdera darbību.

Lai apmeklētu vēderdeju nodarbības, iepriekšēja sagatavotība nav nepieciešama. Nav svarīgi, ar ko Jūs iepriekš esat nodarbojies, galvenais – ir vēlēšanās sajūst un atraisīt sevī sievišķību un vēlēšanos kustēties austrumu (Ēģiptes, Libānas Marokas, Turcijas) mūzikas vai bundu ritma pavadījumā.

*Izprast vēderdejas principus un kustības jums palīdzēs apgūt deju pasniedzēja **Linda Mangule**.*

Ja Tev ir vēlme vingrot un dejot austrumu dejas, tad mēs

Tevi gaidīsim 8. oktobrī plkst. 19.00

Madlienas kultūras namā.

www.slide.lv

Vieta, kur satiekas mirkļi...

Slide

Mirkļi uzrakstītie

Es redzēju tavas asaras...

Es redzēju tavas asaras... Nav jau īsti labi rādīt savas emocijas citiem, tās jāslēpj, jānomāc... Sejai jābūt stingrai. Ir jāuzvelk visādas „vēsās” maskas un jādzīvo. Cilvēkam ir jābūt stipram, vārgulis nedrīkst būt... it īpaši citu acīs...

Es redzēju tavas asaras – tu raudāji. Pa gabalu redzēju un pienācu tuvāk. Tad tu tās sāki slēpt aiz savām rokām... „Nē, nē, viss ir kārtībā, tāds neliels mirkļa vājums,” it kā dzirdēju tavu iekšējo balsi, bet tu neko neteici... Un es neko neteicu.

Tuvāk vairs nedrīkst... ir kaut kāds sliksnis. Ja neesi tuvs, bet svešs – tuvāk nedrīkst! Tās nenovilkās, bet pieņemtās robežas – tuvāk nedrīkst! Lai arī jūtami, ka pietrūkst glāsta, stipra apskāviena – nē, tuvāk nedrīkst! Bet tieši tad arī vajag tuvāk!

Bieži taču apgalvo, ka īstie draugi parādās tad, kad ir bēdas, jo priekos būt ar kādu kopā nav nekāda māksla. Tikai, kad savelkas mākoņi, kad ir grūti, tad izgaismojas tie īstie un patiesie, kas paliek. Un gadās, ka tie, uz ko cerības liktas, skaisti nozūd – un tas visvairāk arī sāp. Šad tad ir tā, ka neviena nepaliek... Un tieši tiem visi ir svešinieki... Kurš tad pārkāps to stingri pieņemto robežu – ja neesi tuvs, tuvāk nedrīkst?

Es redzēju tavas asaras – gribējās nomierināt! Tieši nomierināt, sajūst līdzcietību, nevis vienaldzību. Jo „tavas problēmas mani neskar” ir ļoti pieņemta reakcija... Norobežošanās, paiešana garām, nepamanīšana... spilgta sabiedrības slimība – tādas sabiedrības, kurā lielākā daļa ir ar sevi pārņemta. Jo lielāks egoisms, jo lielāka vienaldzība pret apkārtējiem. Jo lielāks egoisms, jo lielāka ieciklēšanās uz sevi... jo lielāka tā, jo mazāk interesē citi... Tad ir: „Man svarīgas tikai manas asaras, kas par daļu gar tavējām!” „Tiec nu kaut kā pats vien galā...” Bieži vien nevajag daudz... kā tikai sajūst to brīdi un... varbūt apskaut? Bet tas prasa tādu atvēršanos, tādu pārkāpšanu visām uzliktajām robežām un pieņēmumiem... Jo nav taču pieņemts...

Tik viegli paliek, kad pārkāpj robežas... Tad var brīvi padot roku, nomierināt, apskaut, pateikt īstos vārdus, nešķirojot – svešinieks tas vai tuvinieks. Un tie īstie vārdi, tās īstās darbības parādās tad, kad nomet uz brīdi to savu „es” nost. Tad sanāk tā, ka „tev vajadzēja un es devu, un nav svarīgi, kas manam „es” par to būs, svarīgi, ka īstajā brīdī un tieši to, ko tev vajadzēja. Un neko vairāk....

Neko vairāk...

Cik ļoti... es... Tevi...

Kaut kā vienmēr pietrūkst, lai pateiktu, cik ļoti.... es... tevi...

Nē, ne tā, ka pietrūkst, bet...

Tomēr gribas, lai Tu zini... ka...

It kā tie trīs vārdi, bet tajos nekādi neietilpst sajūtas, kuras es pret Tevi...

Nu Tu taču jūti tāpat... varbūt nevajag apzīmēt? Varbūt vispār mazāk vajag kaut ko apzīmēt? Lai paliek tas noslēpums, lai ir tas mūžīgais neatrisinājums... Kad sajūtas sāk ietērpt vārdos, tās paliek stīvas. Bet, kad tās paliek neietērptas, tās var dejot! Lai gan... tomēr gribas, lai Tu zini, ka...

Mēs toreiz sēdējām pie jūras, un prāts bija tukšs no domām vien – TUVUMS, un ar to pietika. Un nekā nevajadzēja – ne apliecinājumu, ne solījumu, ne vēl kaut kā... Mēs neko neplānojām, neko necerējām... Tāds mīklains un neizskaidrojams magnētisms man velk pie Tevis un Tev pie manis, un pa vidu tā plašā, dziļā sajūta, ka neko citu...

Laikam pilnai laimei tik maz vajag? Tik maz, ka faktiski neko? Vien to blakus būšanu, to dziļo sajūtu – cik labi, ka Tu esi un tepat, pavisam tuvu...

Tik daudziem tādi šķēršļi jāpārvar, tik daudzi ir tālu viens no otra un tik ļoti alkst būt tuvumā. Un mēs esam tepat... Tāpat kā toreiz pie jūras, kur viļņojošais plašums visapkārt un

mēs divi vien, nekā cita nevajadzēja. Un varbūt arī nevajag?

Lai paliek vārdi, tie vienmēr kaut kā ierobežo... un, ja pārāk bieži teikti, tie paliek kā pieradums... varbūt kaut kad... bet labāk ir just, nevis par to runāt.

Tik tuva Tu man esi, un tik ļoti... es Tevi...

TRĪS DOMU GRAUDI

1. Ja nu citi cilvēki nesaprot mūsu uzvedību – tad kas? Viņi vēlētos, lai mēs darītu tikai tā, kā viņi to saprot, tā ir vēlme mums diktēt savus noteikumus. Ja tas nozīmē to, ka viņu acīs mēs esam „asociāli” vai „neracionāli” – lai tā būtu. Taču visvairāk viņus aizvairo mūsu brīvība un vēlme būt mums pašiem. /Ē.Francis/

2. Gribi zināt savu galveno ienaidnieku? Paskaties spogulī. Tiksi ar to galā – pārējie aizmuks. /Mihails Ļivaks/

3. Dzīvē uzvar tikai muļķis. Bet gudrajam visur rādās vieni vienīgi šķēršļi, un, nepaspējot kaut ko iesākt, viņš jau ir zaudējis pārliecību par sevi. /Remarks/

Aicinājums pieteikt pretendentes apbalvojumam „Gada ogrēnietis 2018”

Ogres novada pašvaldība aicina līdz 2018. gada 29. oktobrim pieteikt pretendentes Ogres novada pašvaldības apbalvojumam „Gada ogrēnietis 2018”.

Ogres novada pašvaldības apbalvojumam var pieteikt Ogres novada iedzīvotājus, kuru nopelni dažādās novada dzīves jomās 2018. gadā ir pamanīti un ieguvuši atzīnīgu vērtējumu un ar kuriem varam pamatoti lepoties.

Saskaņā ar Ogres novada pašvaldības apbalvojumu nolikumu pretendentes titulam „Gada ogrēnietis 2018” var pieteikt šādās jomās:

- sabiedriskais darbs;
- izglītība;
- kultūra;
- sports;
- uzņēmējdarbība;
- medicīna;

labdarība;
starptautiskā sadarbība;
sociālais darbs.

Ierosinājumā par personas apbalvošanu jānorāda: apbalvošanai ieteiktās personas vārds, uzvārds, nodarbošanās, to nopelnu apraksts, par kuriem ierosina apbalvošanai.

Pretendentes apbalvojumam var pieteikt:

sūtot pieteikumu uz e-pasta adresi – domeinfo@ogresnovads.lv;

sūtot pieteikumu pa pastu, adrese – Brīvības iela 33, Ogre, LV-5001;

iesniedzot pieteikumus pašvaldības Apmeklētāju pieņemšanas centrā Brīvības ielā 33, Ogrē;

iesniedzot pieteikumus Ogres novada pagastu pārvaldēs.

Oktobris Madlienas bibliotēkā

6. oktobrī plkst. 10.00 – Kino dienas „No pagātnes līdz mūsdienām”

Dokumentālais kino. Filma „Dzintara Latvietis 87” (1987)
Dzīvespriecīga, humoristiska un mazliet arī ironiska reportāža par notikumiem Padomju Latvijā 1987. gadā.

„Dzīve kā košums” (2006)

Filma par Mārtiņu Freimani un grupu „Tumsa” – ieskats dziedātāja, komponista un dzejnieka aizkulišu dzīvē – mājās un sabiedrībā. Kolēģi un domubiedri, dziesmas ceļš – no ieceres līdz klausītājam.

Pasākumu atbalsta Ogres novada pašvaldība.

13. oktobrī plkst. 13.00 – Dzejas un mūzikas pēcpusdiena „Satiksimies rudens vārtos”

kopā ar dzejnieci **Sandru Grīnbergu**,
mūziķi **Kasparu Krastiņu**

Dzejnieces Sandras Grīnbergas dzejoli ir publicēti vairākos dzejas kopkrājumos, viņa ir trīs savu dzejas grāmatu – „Pieskarties mirklim”, „Tavs pieskāriens” un „Satiksimies rudens vārtos” – autore. Sandra Grīnberga ir vairāk nekā simt dziesmu tekstu autore, no kurām daudzas ir dzirdamas arī Latvijas Radio 2 ēterā. Dzejniece uzvarēja Guntara Rača rīkotajā dzejas konkursā „Dzeja no sirds” ar savu dzejoli „Pa lāsei”, kuram mūziku ir sarakstījis komponists Jānis Lūsēns.

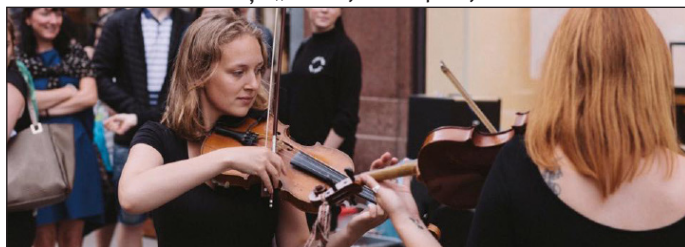
Kaspars Krastiņš ir dziedātājs, mūziķis, vairāku dziesmu mūzikas un tekstu autors. Sadarbojas ar dzejniekiem, rakstot melodijas dziesmām, kuras pats arī izpilda, dažas no tām skan Latvijas Radio 2 ēterā. Savu dzeju un dziesmu notis ir publicējis kopkrājumā „Tikai trīs vārdi”. Ar komponēto dziesmu „No tavas mīlestības”, kuras vārdu autors ir dzejnieks Edvīns Jansons, 2015. gadā piedalījies Latvijas šlagerpauzē.

20. oktobrī plkst. 12.00 – Kino dienas „No pagātnes līdz mūsdienām”

Filma „Ūdensbumba resnajam runcim” (2004)
Tikšanās ar Lindas lomas atveidotāju
aktrisi Zani Leimani.

Zanes Leimanes pirmā kinoloma bija četru gadu vecumā, Vara Braslas filmā „Ūdensbumba resnajam runcim” viņa atveidoja Lindu. Savukārt septiņu gadu vecumā viņa tēloja Luīzi Armanda Zvirbuļa „Mazajos laupītājos”.

Izmaiņas Zanes dzīvē ienesusi vijole, ko viņa sākusi spēlēt četru gadu vecumā. Kā pati atzīst, pateicoties vijolei, viņa nokļuvusi teātrī pie Regnāra Vaivara. Izrādē bija vajadzīga maza meitene, kas spēlēja vijoli. Nacionālajā teātrī Zane nospēlējusi Mazo Ļoļu četrās izrādēs. Spēlējusi izrādēs Valmieras teātrī, ir folkgrupas „Skandi” dalībniece.

Pasākumu atbalsta Ogres novada pašvaldība.

Madlienas vidusskolas pasākumi

5. oktobris – Skolotāju dienas pasākums

8.–12. oktobris – 10. klases skolēnu „iesvētību” pasākumi

12. oktobris – Radošās darbnīcas „Izzinošās spēles”
1.–4. klašu skolēniem

15.–19. oktobris – Labdarības akcija
„Labo darbu nedēļa”

16. oktobrī plkst. 15.00

Madlienas vidusskolas aktu zālē skolēnu vecāku sapulce
„Vecāku atbalsts bērniem mācību procesā”
(LU lektore Egija Laganovska)

19. oktobris – Rudens tirdziņš sākumskolā

19. oktobris – Kino vakars (vēstures kab.)

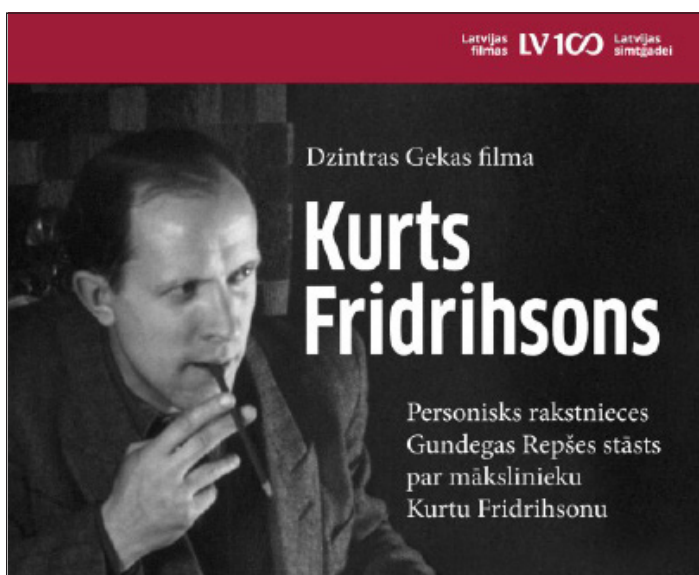
22.–28. oktobris – Skolēnu rudens brīvdienas

Madlienas kultūras namā
26. oktobrī plkst. 21.00

**Atpūtas vakars pie galdiniem
kopā ar grupu „LAUKU MUZIKANTI”**

Biļetes cena: iepriekšpārdošanā Madlienas KN
(vai pa tālruni – 65039166,
22425553, 20373211) – 8,00 EUR
Balles dienā – 10,00 EUR

18. oktobrī plkst. 19.00 Madlienas kinoteātrī „Odivi”
filma „Kurts Fridrihsons” Ieeja – 3,00 EUR

3. novembrī plkst. 16.00 Madlienas kultūras namā amatier-
teātra „Madliena” pirmizrādes divām Valentīna Krasnogorova
īslugām komēdijām – „Neuzticības priekš” un „Sievietei būt”.
Lomās: Sarmīte Mežapuķe, Kristaps Lepsis, Inga Lazdiņa,
Jogita Lazdiņa. Režisors – Gundars Cauka. Skaņa, gaismas un
dizains – Mareks Liepa. Ieeja bez maksas.

1. novembrī plkst. 19.00 Madlienas kinoteātrī „Odivi”
mākslas filma „Homo Novus” Ieeja – 4,00 EUR

**27. oktobrī
Svecīšu vakars**

16.00 Vērenes kapos
17.00 Madlienas kapos
Vadīs J. Reihlers

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem materiāliem atbild raksta autors.

